

SABADELLENCES

Semblança Lluís Brunet i Berch, president de Caixa Sabadell

text: Pere Font i Grasa

fotografies: Imma Mas

Sovint trobes que la vida no és fàcil. De vegades no cal donar-li tantes voltes al magí cercant mots llustrosos que facin entenedora una idea. Sol passar, però, que aquestes, les idees, no sempre les arriba a copsar tothom. A més, si la imaginació projecta cap enfora allò que has preparat després d'hores, dies i mesos de consulta externa, no tens més remei que llançar-ho a bombo i platerets perquè el missatge qualli. Si al *target* al que decideixis convèncer aplega un grup humà d'arrelats sentiments de pertinença, el projecte pot patir un rebot histriònic. Tots plegats som exquisits animals conservadors: que no ens toquin el cènacle; que res ni ningú gosi apartar el pupitre sobre el qual en juvenil silenci vàrem fornir la cultura, cultureta i culturassa, que ens ha permès ser com som en el camp intel·lectual i professional. En el reducte del bocí de món en què ens ha tocat viure, cada cop és més difícil canviar el camí fressat per un nou sender que ens projecti vers el futur. Sovint trobes que la vida dels qui tenen idees, no sol ésser tan fàcil com aconsellen les frases que brollen dels manuals d'autoajuda. És de llei mai no escrita, que portar a la pràctica un projecte agosarat, és igual a un dossier, maqueta, exposició, més trenta rodes de premsa. Dialogar, dialogar i dialogar. Parlar en directe i diferit; individual i col·lectivament, amb imatges de colors i deixant pel camí el sarment de la vinya no mai acabada de podar.

Sovint el periodista troba que la vida és fàcil, que disposa d'un corpus de comunicats de premsa que demostren l'interès per divulgar un projecte trencador, que com el que ens ocupa, té un nom difícil d'entendre a primer cop d'ull: Centre Multidisciplinari de Divulgació de les Noves Tecnologies i les Arts, que podríem deixar amb una sigla gens comercial: CMDNTA, que com és obvi necessita un segon bateig. M'hi apunto a inventar-ne un de nou: DINOTECA (Divulgació Noves Tecnologies i les Arts, que se sembla més a BIBLIOTECA (clar que també a VINOTECA)) En fi, al marge d'aquesta *boutade* que l'amable lector sabrà disculpar, passo tot seguit a traslladar-los el diàleg que m'ha portat fins la catedral laica del carrer Gràcia a retrobar-me amb Lluís Brunet i Berch, president de Caixa Sabadell. Asseguts al voltant de la taula de la sala de la Sagrada Família, plantejo la semblança en tres parts: els orígens del personatge, la situació financera i el projecte de modificació de l'actual edifici de l'Obra Social Caixa Sabadell.

Quins són els orígens d'aquesta branca de la família Brunet?

Tenim les arrels a la Plana de Vic. El meu avi era de Sant Hipòlit de Voltregà; i l'àvia de ben a prop, d'Orís. Ell, un bon fuster que ignoro per quina causa va anar a treballar a Olesa de Montserrat (de fet el meu pare és nascut a Olesa), més tard a Barcelona i posteriorment a Sabadell, on va treballar a l'Orillo Verde, i aquí van néixer uns quants fills més. L'àvia prou feina tingué a criar canalla. En fi, com tantes altres famílies que finalment s'arrelaren a Sabadell.

Quina formació rep en Lluís Brunet ?

És ben curiós l'anada i tornada d'un col·legi a l'altre. La mare volia que el centre escolar fos ben a prop de casa, i com sia que vàrem canviar unes quantes vegades de domicili, d'aquí ve que primer em matricuessin a les Carmelites, després als Escolapis, més tard al Cor de Maria per tornar als Escolapis, on m'hi vaig trobar més còmode a l'hora d'aprendre els continguts d'assignatures bàsiques. És del col·legi d'on conservo més amics. Més endavant, i perquè l'època així ho requeria: peritatge mercantil i professorat mercantil a l'Escola de Comerç, actualment Escola Universitària d'Estudis Empresarials...

...l'edifici del que havia estat el Cercle Republicà Federal, del carrer Narcís Giralt.

Acabo la carrera i treballo a diverses empreses lluny de casa durant uns sis anys. Com a cap d'administració a firmes d'acabats tèxtils i de la confecció de Barcelona; a la Danfos i a una del sector auxiliar de l'automòbil de Terrassa. Després del periple, em quedo a l'empresa familiar del comerç d'electrodomèstics.

De ben jove assumeixes l'habitual manera de ser sabadellenca de col·laborar amb les entitats.

Passo per una etapa complexa i difícil com fou la de col·laborar en l'intent de revifar la Cooperativa la Sabadellenca. Mai no he renunciat d'aquella enriquidora experiència de joventut que en el seu conjunt fou un compendi d'encerts i fracassos. Etapa que serví per assolir la recuperació de l'entitat. També, alhora, com a plataforma per la recuperació de les llibertats que el poble reclamava enfront la dictadura. Es féu una bona tasca per reflotar la Cooperativa, però amb la desitjada democràcia es produí l'entrada de nombroses empreses comercials, els súpers i els hípers, contra els quals l'entitat no estava en condicions de competir. A més, els quaranta anys de franquisme havien estat un període

també nefast pel cooperativisme, que era un invent sorgit de la revolució industrial. La Cooperativa no va aguantar i hagué de tancar. En el pla cultural es féu una tasca de substitució que requeria molt de tacte per evitar enfrontaments amb les autoritats. De totes les cooperatives de consum ja no en queda cap, les grans superfícies les han acabat d'ensorrar. Al marge del feixuc treball dels primers temps per recuperar les vendes, recordo les reunions clandestines i els preparatius d'accions populars contra el poder absolut del règim. Allí s'hi aplegaren totes les sensibilitats polítiques, que en arribar la democràcia optàrem per una ideologia o sigles concretes.

Amb la maduresa com empresari i amb l'experiència social adquirida durant els anys de la Cooperativa, accepta altres reptes públics que van més enllà de la funció estrictament privada.

El senyor Solé, president de Caixa Sabadell em va citar per veure'ns i fer-me l'oferta d' entrar com a membre del consell d'administració de l'entitat. Eren els anys inicials de la democràcia i sorgia una forta pressió dels diferents grups polítics per tal que les entitats públiques integressin persones representatives fins aleshores excloses dels òrgans de decisió. Caixa Sabadell tingué l'encert de no esperar que s'arribés a una via de pressió, avançant-se així a les disposicions posteriorment legals. Sorprès per la crida, entro al consell. La institució sempre ha sabut aplegar personatges oberts a les inquietuds ciutadanes; els Solé, Forrellad... i tants d'altres, han estat gent oberta, plural i de diàleg. Estic més de catorze anys al consell. Durant la presidència del senyor Gabarró, assumeixo el càrrec de secretari del Cosell; i amb el president senyor Fonolleda, la de vice-president. Etapes complexes i difícils per la institució que malgrat tot ens en vàrem sortir força bé. Un dels temes que preocupava era la gestió de la Clínica del Nen Jesús. A mi em va correspondre intentar equilibrar el pressupost, per a més endavant obrir el procés d'ajuntar les diferents propietats i sensibilitats hospitalàries: Santa Fe, la Creueta, La Salut, Albada...per sortir de la crisi del sector i gestionar els primers traspassos. Per tot plegat es crea el Consorci Hospitalari del Parc Taulí. Per mi fou una de les aventures més interessants que he viscut des del punt de vista empresarial i de gestió. Ja dic: experiència extraordinària. Per què? Doncs perquè presidia una institució la base de la qual és el coneixement, i els seus resultats és la millora de la salut dels ciutadans. És un tema que des de la meua perspectiva d'un sentiment social arrelat és força gratificant. Vaig aprendre molt. La gestió del coneixement és el centre de tot, a part de l'atenció al malalt. Nou anys com a president de la Corporació Sanitària

Parc Taulí marquen molt i molt. Arriba un moment, però, que en acabar-se la presidència del senyor Grau, em nomenen president de Caixa Sabadell. I aquí estic.

De la gestió del coneixement en favor de la salut dels ciutadans; ara vetllant la salut de la part financera, que és un altre tipus de salut, no?

És una reflexió que m'he fet sempre: quan la gent es troba bé, es preocupa pel benestar, pels diners, fins que la malaltia et fa reflexionar i t'adones que el més important és la salut. Crec que en qualsevol cas les institucions estan per resoldre els problemes.

Quina salut gaudeix, hores d'ara, el món financer local, català i global per extensió?

En el moment present, aquest país és un dels que té un sector financer de major qualitat, més ben gestionat i de major solvència. Només cal veure les grans institucions financeres, com el Santander, el BBVA, el Banc Sabadell o "la Caixa", Caja Madrid i la resta de les quaranta-cinc caixes de l'Estat Espanyol, que porten a terme una gestió exemplar i amb un procés de creixement extraordinaris. Qüestió de solvència del qual se'n parla positivament als fòrums internacionals. En aquests dies (*ben entrada la segona quinzena de setembre...*) és notícia la compra d'altres bancs i fortes inversions de les grans corporacions arreu del món.

En aquest context global, dins el conglomerat d'Opes, d'adquisicions i inversions, quin paper hi juguen les caixes catalanes més petites?

Som entitats molt arrelades al territori. El creixement és ordenat i equilibrat dins del país. Hem ajudat a divulgar la funció financera. Primer, ensenyant als ciutadans a gestionar adequadament els seus diners. Anant ben lluny: a la revolució industrial es produeix un fenomen de canvi brutal; al camp, els diners es manegen poc i l'estalvi és el producte que emmagatzemem. De cop i volta

gran quantitat de famílies baixen a les ciutats per treballar a la indústria. Aquí es troben amb un salari setmanal que han de gestionar, les caixes apareixen aleshores com a conseqüència diria que lògica. Caixa Sabadell, que el 2009 compleix 150 anys, neix amb la voluntat d'acostar el món financer a la classe treballadora. És a dir: estalviar perquè avui pots estar bé i demà, no. De la revolució industrial sorgeix el caràcter més independent de l'individu a l'hora de moure's dins d'un àmbit que li era desconegut. Labor que porten a terme les caixes petites. És curiós observar com Catalunya és l'únic territori de tot l'estat espanyol on es funden caixes de capitals de comarca: Penedès (Vilafranca); Terrassa i Sabadell (Vallès Occidental); Manlleu (Osona); Laietana (Mataró), al marge del poder barceloní o de la resta de capitals provincials. Són entitats -repeteix- fruit directe de la revolució industrial i tenen la funció de facilitar aquesta incorporació del ciutadà dins del sistema financer...

EL GRUP CAIXA SABADELL OBTÉ UN RESULTAT EL PRIMER SEMESTRE DE 2007 DE 34 MILIONS D'EUROS

El Grup Caixa Sabadell ha obtingut el primer semestre del 2007 un resultat net de 34 milions d'euros, un 36,4 % més que el primer semestre de l'any anterior. Resultat que prové de l'activitat recurrent i de l'aportació de les empreses, que l'entitat està impulsant des de fa temps.

La bona evolució dels resultats mostra la solidesa del marge d'intermediació, que millora un 19,5 %, i el control dels costos de transformació, amb un augment del 10,7%, dada molt positiva tenint en compte el projecte d'expansió que Caixa Sabadell duu a terme.

El balanç demostra que el total de crèdit de l'entitat està distribuït a parts iguals (un 50%) entre particulars i activitats econòmiques.

El Pla Estratègic 2007-2009, que finalitza amb el 150è aniversari de la institució, preveu obrir 90 oficines en tres anys, arribant a les 424 l'any 2009. A finals de setembre de 2007 n'eren 348.

...D'aquí ve que, com els barbers, fins i tot obrissin el diumenge al matí

Era normal perquè el sou setmanal es cobrava el dissabte a mitja tarda i calia anar a les entitats el diumenge, una fórmula que va durar molts i molts anys. De l'època d'estudiant de professorat mercantil, se'ns deia que la importància del sistema financer és la redistribució de recursos. Aquesta capacitat d'acumular l'estalvi i poder-lo dedicar a la creació de riquesa. Estalvi incrementat a partir del moment que la indústria va creixent i que les pressions obreres, a més d'una productivitat progressiva, fa que la gent cobri més essent factor essencial la bonança que l'economia experimenta en determinats períodes. Quan Caixa Sabadell obre portes el 1859, la ciutat no arriba als tretze mil habitants que es multipliquen gràcies a l'obertura de noves indústries. Èpoques en què els consellers de Caixa Sabadell feien tasques directives, a més de les representatives. Es produeix un curiós fenomen: en lloc d'invertir els estalvis ens bons de l'Estat o en accions de les grans companyies, decideixen invertir en el territori i per tant ajuden a l'administració, a l'ajuntament, sobretot en els primers temps de fundació de companyies d'aigua i gas, així com als industrials locals més decidits a innovar. Ens consta que ho fan amb una honorabilitat i amb una honradesa extraordinàries. Hi ha un cas paradigmàtic: era obligatori que Caixa Sabadell comprés un percentatge mínim de bons de l'Estat. En complir-se el termini el govern té dificultats per convertir en diners els bons. Doncs bé, els membres del consell de Caixa Sabadell aporten diners propis per superar el moment feble que s'intueix pot patir l'entitat per manca de

SABADELLENC

liquiditat. Si hom repassa la història de la institució al llarg dels 150 anys, podrà comprovar una gestió admirable, que s'ha anat traspasant de generació en generació.

Les caixes, i en especial les més arrelades al territori, fan una tasca social i cultural divergent del negoci financer. És evident que parlo de l'Obra Socia. Les caixes tenen el compromís de retornar a la societat una part dels guanys, i que sovint ha anat més enllà de l'obligació estatutària.

En alguns períodes, de vegades llargs, substituint el paper de l'administració que en altres llocs d'Europa fa directament l'estat. Uns pocs exemples: el finançament de la vella maternitat (del carrer Illa); la Clínica del Nen Jesús, en uns anys de greu problema de tuberculosi i poliomelitis, quan Caixa Sabadell assumeix la responsabilitat de gestionar i finançar la idea llançada per l'esposa de l'alcalde Marcet; la transformació de l'edifici de l'Escola Industrial d'Arts i Oficis: la posta en marxa de la Biblioteca, la primera de la ciutat, etcètera. La revolució industrial genera llocs de treball que requereixen uns millors i majors coneixements. No és descobrir res de nou si dic que aquí, com arreu, la burgesia que en un principi té por que el proletariat s'interessi per la cultura i el coneixement; la dinàmica dels temps els obliga, però, a fundar centres per formar la gent. Llei de vida.

Com veu aquest mestissatge, aquesta multiculturalitat, quan s'ha passat de les migracions interiors, de les quals el Vallès n'és pioner, a una de global? Ho té com a prioritat Caixa Sabadell?

Sí, sí, naturalment. Mira, avui mateix (18 de setembre), surt una informació a *La Vanguardia* on es diu que hem tingut un creixement molt important. En aquest moment ja tenim vint-i-cinc mil immigrants com a clients. Vull dir que per

Informació facilitada per:

Llibreria sabadell

Passeig Manresa, 7 - Tel. 93 726 05 70
Apartat de Correus 355 - SABADELL

Avda. Rafael Casanova, 38 · 08206 SABADELL (Espanya)
Tel. 93 726 62 22* · Fax 93 727 00 60

MODA EN PELL I PELLETERIA

llorenç caballé

Escola Industrial, 22 pis · Tel. 93 725 75 59 · SABADELL

l'entitat aquest procés d'integració a través de l'estalvi la vam fer des de les primeres onades d'immigrants procedents d'arreu d'Espanya, i ara ho fem amb la gran onada procedent de molts llocs del món, conseqüència de la globalització. Com ho veig? Aquest és un dels grans reptes del país. A Catalunya tenim els problemes de la llengua, els problemes de les diferents cultures, diferent religió, de concepció de la vida, etcètera, i aquest és un gran repte. Sempre s'ha dit que Catalunya és un país de pas i que hem estat capaços d'integrar amb força èxit les onades anteriors. Aquesta obertura, aquesta posició dialogant que generalment ha tingut el català, és una bona eina per intentar superar els problemes que a ben segur aniran apareixent..

Diria que ara entrem en hores baixes, globalment parlant?

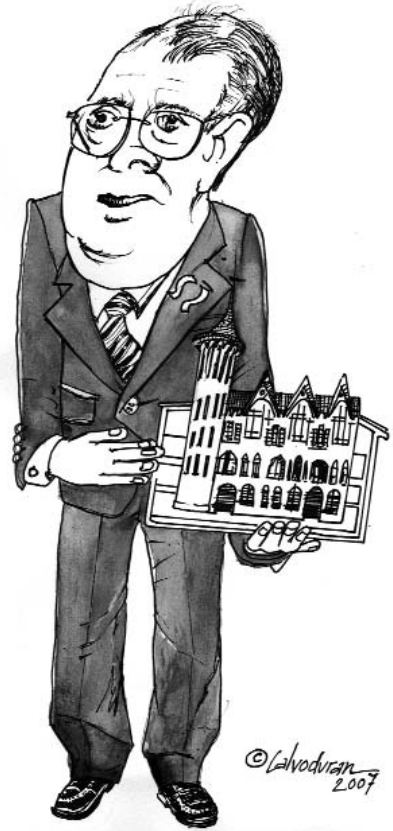
En aquests moments és difícil definir-ho. Fins ara hem estat dins un procés de creixement extraordinari que ja dura 14 anys i que frega el 4 per cent del PIB. Abans de l'estiu la crisi produïda als Estats Units ja avisava d'una baixada suau, que els més acreditats equips d'estudi com són: Fons Monetari Internacional, Banc d'Espanya, la Caixa, BBVA... preveuen per Espanya un 3,8 per cent. El més notable és que hi ha inversió en béns d'equip que d'entrada és el millor que podia passar. Cal esperar que el creixement del sector industrial compensi l'actual situació de la construcció. Espanya no es pot veure afectada per la crisi dels fons d'inversió nord-americans, ja que el conjunt de la banca d'aquí en té unes participacions minúscules.

L'augment que, en els darrers dos anys, ha experimentat el preu del diner, porta com a conseqüència una morositat més alta: Ho han detectat?

Per descomptat que ho detectem. Clar que ens trobàvem amb índexs baixos del 0,30 per cent, quan en determinades èpoques de crisi pura i dura l'entitat havia suportat entre un 3 i un 4 per cent. En aquests moments l'índex de morositat és mou entre un 0,80 i un 0,90, i no planteja cap problema en el sector.

Amb sous que els més joves, i els no tan joves, arriben a la ratlla *mileurista* no ha de ser estrany que de cop i volta un segment de la població no tingui possibilitats de signar una hipoteca; i els qui ho feren dos anys enrera, ara es troben amb interessos per damunt del que preveïeren.

És evident que hi ha un problema. La construcció ha anat creixent com un valor segur, motivada en part perquè hi ha hagut un augment notable de la població: en pocs anys, un milió més de catalans. Persones que necessiten habitatge. El camí natural era comprar l' habitatge de segona mà als barris on vivien els últims immigrants arribats; i aquests, amb els diners de la compra, milloraven d'*estatus* situant-se en un habitatge nou, més gran, i a millor zona. Es produïa una cadena fins a cert punt lògica. A partir del moment que el cost del primer habitatge no es pot pagar, comença la crisi. El sistema capitalista no té altra forma que la mateixa crisi per regular les disfuncions que pateix. Continuarà molt de temps? Tot és molt recent per poder fer afirmacions.

L'Obra Social Caixa Sabadell té davant seu un repte important: el projecte d'un Centre Multidisciplinari de Divulgació de les Noves Tecnologies i les Arts, amb una inversió de 12 milions d'euros, ocupant i millorant l'espai de l'actual Biblioteca. Aquesta transformació radical es fa pels estudiosos, pels científics o perquè el pugui utilitzar el comú dels ciutadans?

El projecte es fa pel comú dels ciutadans. Sens cap mena de dubte. M'agradaria explicar-ho amb detall i la resposta serà llarga. Des de fa uns anys ençà, especialment a partir d'obrir-se la Biblioteca del Vapor Badia, registrem una baixada important de persones que habitualment venien a la nostra biblioteca, l'única que durant

Ferrera
ADVOCATS

rambla 5, 4ª planta 08202 sabadell
tel 93 727 59 20 fax 93 725 64 56
e-mail: advocats@gjassessors.com

T O T E N M A R C S

MARC

Torres i Bages, 13 • Tel. 93 726 49 55 - 08201 SABADELL

MONISTROL
CINE FOTO

Fotografia - Cinema

Passeig de la Plaça Major, 4
SABADELL

molts i molts anys cobria les necessitats dels sabadellencs i de bona part dels vallesans de pobles veïns. En els darrers anys n'han sorgit unes quantes i ben espectaculars; com ara les de la Universitat Autònoma o les que la Diputació i els ajuntaments han anat construint. Per tant, l'estudiant, i la resta de persones ja poden triar i disposar d'altres instal·lacions.

D'altra banda, el cercador Google d'internet està enllestit una biblioteca virtual on es podran consultar tretze milions de volums; la UE n'està preparant una de deu milions...

Som conscients del valor sentimental que té la nostra biblioteca per on hi hem passat les darreres generacions, ja que no teníem altra alternativa. És un fet que en els darrers anys s'ha anat *buidant*, convertint-se en sala d'estudis i lectura de les persones que hi viuen més a prop, així com estudiosos interessats en el fons històric. D'altra banda sabem de la voluntat de l'Ajuntament de signar acords amb la Diputació per construir 4 biblioteques més a la ciutat, que amb les 5 existents, en seran 9 l'any 2011. Davant l'evidència que ja no té la importància ciutadana que havia tingut en anys anteriors, la institució es replanteja l'ús de l'equipament, coincidint amb el 150è aniversari de Caixa Sabadell. Què fem? I començem un procés de pensar i pensar de com transformar un espai de valor singular i sentimental per la ciutat. D'aquí que, desseguida que anunciem que ens estem replantejant aquest tema, apareixen els primers titulars alarmistes en la premsa local sobre el tancament de la biblioteca.

La Biblioteca de Caixa Sabadell integrarà, juntament amb la Fundació Bosch i Cardellach, una biblioteca especialitzada en humanitats situada al carrer Indústria, a l'anterior seu d' Abacus, que unirà els fons de les dues entitats: més de 100.000 llibres catalogats i més de 50.000 documents.

...El cert és que la notícia feia setmanes que corria de boca en boca. A mi fins i tot m'havien dit: "Si la tanquen, la polèmica serà tant o més forta que la de la Casa Duran o que la de la Gran Via"...

Érem conscients que era un tema delicat pel significat i estima que la biblioteca tenia a la ciutat, però també èrem conscients que, per la importància i singularitat de l'edifici de l'Obra Social, calia disposar d'un projecte d'entitat per a tots els ciutadans de Sabadell i del seu entorn. Ho havia estat com a Escola d'Arts i Oficis, i després com a biblioteca popular. En aquesta línia, la nova orientació havia de ser un projecte orientat al futur.

Establim contactes amb persones especialitzades en el procés gairebé revolucionari de les noves tecnologies (TIC); la robòtica; la microelectrònica... així com del camp social i de les humanitats. Pensem que estem dins un procés diferent però de la mateixa significació històrica que la revolució industrial. Si Caixa Sabadell tingué un paper singular en el procés de la revolució industrial, també ha de jugar un paper important en aquest nou camí de l'economia del coneixement...

...Com en el seu dia, quan es crea el Centre de Càlcul Sabadell?

Aquesta fou una gran aportació de la nostra entitat, que incloïa el Polígon Provasa. Però aquesta és una altra història.

Reprenem el fil.

Amb les converses que mantenim amb el món científic i amb els pensadors, se'ns diu: "*Però, home, no feu un centre pur i dur científic; incorporeu-hi elements que introdueixi l'humanisme a la tecnologia*". És a partir d'aleshores quan ens plantegem fer un Centre de Divulgació juntament amb les Arts, per incloure-hi no solament la ciència sinó també la sensibilitat humanística que sovint es pot expressar a través de l'art, amb una visió àmplia. I aquesta és la idea sobre la qual treballar. Tan bon punt tenim una idea prou sòlida i engrescadora, comencem a plantejar un altre tema que ens preocupa: el destí del fons de llibres de la biblioteca, de manera especial dels prop de 50 mil llibres que tenen un especial valor històric i sentimental. Per tant, hem de resoldre dues qüestions: com aprofitar l'espai de l'edifici de l'Obra Social, i com redistribuir el fons bibliogràfic.

Com resoleu la primera qüestió?

Hi estem treballant en la fase de desenvolupament. Ens hem mogut en moltes direccions; i hem visitat diferents institucions, com La Vilette, de París, entre d'altres. Estem estudiant la possibilitat d'establir acords amb altres entitats per definir com apropem el nou coneixement i les seves aplicacions als ciutadans. Una de les necessitats que detectem és que els joves que han de decidir els seus estudis disposin d'una millor informació, a través d'exposicions que facilitin la visualització i contacte amb les noves realitats, i no es deixin portar per les modes o les tendències del moment.

Si som capaços de crear un centre que pugui divulgar el que està passant al món real del coneixement, crec que estarem fent un bon servei per al país. En poques paraules: apropar la tecnologia i el coneixement a la societat amb l'objectiu de respondre als canvis culturals i a les noves necessitats de la societat de la informació.

Pot acabar essent com una mena de barreja entre Cosmocaixa o Caixafòrum?

No. En absolut. Perquè no tenim suficient espai. Ni tampoc suficients recursos econòmics. No sé tampoc si en aquests moments és el que més convé. La fita

és divulgar el coneixement per atreure totes les persones que vulguin endinsar-se a través de les TIC i de les arts vers un major aprofundiment de la societat de la informació. Volem ajudar a comprendre els canvis que s'estan produint en la societat.

Un altre repte que ens plantejem és aquesta relació entre el món del coneixement, fonamentalment les universitats, i el món de l'empresa. Aquí hi ha un espai d'integració lent, malgrat que s'han fet algunes passes, però és difícil. Doncs bé, també el nou centre oferirà un espai per aquesta discussió.

El Centre Multidisciplinari de Divulgació de les Tecnologies i les Arts tindrà espais per conferències, exposicions, seminaris... No podem oblidar que es treballarà en un edifici catalogat, a més de protegit, i que cal actuar amb cautela a l'hora de fer una profunda renovació interior. Serà un procés lent i car, però estem segurs que el nou centre compatarà amb la mateixa estima que la Biblioteca ha tingut per a tothom. No ens mou cap altre interès que no sigui el de dotar a la ciutat i al país d'un equipament de referència.

De quina manera hi entren les arts?

A les arts també s'hi estan produint canvis per aplicació de les noves tecnologies. Oferirem espais d'exposicions on sigui possible, no solament exposar pintures, sinó també escultures de gran format, ja que l'edifici s'obrirà molt cap al jardí i ens permetrà mostres amb dotació de totes les tecnologies per als *performances* que siguin projectats pels nous creadors.

A les entitats ciutadanes que fins ara ocupen un espai com estatge social als pisos superiors de l'actual biblioteca, en especial la Fundació Bosch i Cardellach, quin futur els espera?

Caixa Sabadell és un dels diversos patrons d'entre les principals institucions econòmiques, que dona suport a la Fundació Bosch i Cardellach. No descobreixo res de nou si dic que a la Fundació s'hi aplega la major part de la intel·lectualitat multidisciplinària de Sabadell, amb l'actual director de la Fundació, l'arquitecte i amic Josep Llobet, començarem a parlar per tal de buscar un nou lloc on ubicar, també, a la resta d'entitats: Càmera Club; Cine Club; Acadèmia de Ciències Mèdiques i Joventuts Musicals. El problema gruixut de la FBC és disposar d'un volum considerable de publicacions, a les quals de cop i volta se'ls sumaven els milers de volums de llibres i documents de diversos llegats; de manera especial els de Pau Vila, Miquel Carreras i, més recentment, el de la família de l'enginyer Antoni Trallero. A tot aquest gruix, calia afegir-hi els 50 mil volums més antics i històricament de major interès de la nostra biblioteca. Per tot plegat calia repensar

un segon edifici on resituar les entitats i els seus arxius. Abans de vacances comprarem l'edifici que fins fa poc ocupava la Cooperativa Abacus al carrer de la Indústria. Són 1.000 metres quadrats en dues plantes, que remodelarem per ubicar la nova biblioteca. Es disposarà d'una planta soterrada pels llibres i sala de lectura amb llum directa i natural. Al pis de dalt hi haurà la seu de les entitats sota la direcció i control de la Fundació Bosch i Cardellach, que rebrà la cessió per contracte que, quan surti *Quadern*, ja hauré signat i presentat a l'opinió pública. Total, la Biblioteca de Caixa Sabadell integrarà, juntament amb la de la Fundació Bosch i Cardellach (al carrer de la Indústria), una biblioteca especialitzada en humanitats que unirà els fons de les dues entitats: més de 100.000 llibres catalogats i 50.000 documents i publicacions, un fons irrepetible a disposició de tots els lectors i estudiosos del país.

D'altra banda, una ubicació molt pròxima a les dependències de l'Arxiu Històric Municipal.

Lloc cèntric. Gràcies al diàleg, a parlar amb tothom que ens ha volgut escoltar, de manera individual o col·lectiva, hem anat explicant el projecte, que s'ha millorat en funció de les sensibilitats i les aportacions rebudes. Malgrat que no sempre es poden fer les coses a plena satisfacció de tothom, crec que hem arribat a un punt d'acord entre totes les parts i de manera ben raonable. Diria que farem aquest traspàs sense especials problemes. Si ens fixem en les cartes i articles publicats en la premsa local, cap no ataca el projecte. Tots els escrits parlen de sentiments; i els sentiments els hem entès perquè som de la cultura dels llibres; llibres que trobàvem a la biblioteca de Caixa Sabadell. Entenc que el canvi representa un impacte, però voldria que s'entengués que sempre ens hem preocupat pel fons de llibres i per la seva destinació final.

Hem buscat una solució i aquí està l'acord que hem assolit amb la FBC i les entitats.

Sense cap mena de qüestionari. En franc diàleg, en Lluís Brunet i Berch, president de Caixa Sabadell, 62 anys, casat, dues filles, s'ha esplaiat a propòsit de tots els temes plantejats. No n'ha rebutjat ni un: Des de l'actual i complicat moment financer, fins a la transformació tecnològica de l'ancestral Biblioteca en Centre Multidisciplinari de Divulgació de les Noves Tecnologies i les Arts (CMDNTA). ●

Amb els dos nous centres, s'oferirà a tothom l'accés a la cultura per mitjà dels llibres i de les noves tecnologies, adaptant-t'ho a la nova era de la informació.

